

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.089/2014/10.szám

A Kúria a Dr. Csuppely Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 20. napján kelt 28.K.28.336/2013/12. végzésével kijavított, 2013. november 20. napján kelt 28.K.28.336/2013/11. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 13. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.28.336/2013/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a 2006-2008. évekre valamennyi adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a felperesnél. A jegyzőkönyvre tett észrevételt követően kiegészítő jegyzőkönyv felvételére került sor.

Az ellenőrzés egyebek mellett megállapította, hogy a felperes nem volt jogosult az egyes építési munkáknál alvállalkozóként megjelölt , a és (a továbbiakban együtt: Bt-k) által kiállított számlákban szereplő áfa levonására. A számlák tételeit költségként sem fogadták el, azok összegével megnövelték az egyes évek adózás előtti eredményét; ugyanakkor elfogadták, hogy a munkákat valaki elvégezte, így a nem hiteles bizonylatokon szereplő összegekkel, mint piaci árakkal csökkentették az adózás előtti eredményt.

Az ellenőrzés alapján az elsőfokú adóhatóság a 2006-2008. évekre társasági adó, szja, áfa, egészségbiztosítási- és nyugdíjbiztosítási alapot megillető járulék, munkaadói járulék, százalékos EHO, társas vállalkozások különadója adónemekben összesen 226.550.000 forint teljes egészében adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, amely után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Az elsőfokú adóhatóság a kiegészítő jegyzőkönyv kézbesítésére vonatkozó tényállással és indokolással kiegészítette határozatát.

Az alperes a 2887726538 sz. határozatával az elsőfokú határozatot a kiegészítő határozatra kiterjedően helybenhagyta.

A felperes keresetében az eljárási jogszabálysértések körében hivatkozott az ellenőrzési- és kiegészítő jegyzőkönyvek jogszerűtlen kiadmányozására, arra, hogy az adóellenőrzésben megbízólevéllel fel nem jogosított adóhivatali munkatárs is eljár, illetőleg, hogy az adóhatóság túllépte a határozat meghozatalára nyitva álló törvényi határidőt. További álláspontja szerint a tényállás felderítetlen, tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő a gazdasági események igazolására.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Az elsőfokú bíróság helyt adott a felperes bizonyítási indítványának, azonban értékelése szerint a tanúk lényegében az adóhatósági határozatban már rögzítetteket ismételték meg.

A jogerős ítélet indokolása szerint a kereset alapos volt abban a részében, hogy az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet csak a megbízólevélben feltüntetett egyik revizor írta alá, de ez - egyéb jogszabályi előírás hiányában - még nem teszi semmissé az elsőfokú hatóság által elvégzett ellenőrzést.

A keresetet minden egyéb kérdésben alaptalannak értékelte az elsőfokú bíróság. Indokolása szerint mindazon személyeket fel kell tüntetni, azaz a megbízólevélben nem szereplő osztályvezető nevét is, akik a jegyzőkönyv felvételénél jelen voltak. Az eljárási szabályok nem tartalmazzak olyan rendelkezést, hogy valamely eljárási cselekménynél (tanúmeghallgatások) az ügyintézőn kívül a hatóság vezetője ne vehetne részt és ilyenre a felperes sem tudott rámutatni.

A határozat meghozatalára nyitva álló határidő túllépést az alperes is elismerte, de az nem hatott ki az ügy érdemére.

A bizonyítás körében az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az adóhatóságnak lehetősége van más adózóknál végzett ellenőrzésen

feltártak figyelembevételére, ezen adatok csatolására. A felperes előadásával szemben az elsőfokú adóhatóság akkor követett volna el eljárási hibát, ha ezt nem teszi meg.

A levonási jog gyakorlásával kapcsolatban az elsőfokú bíróság visszautalt arra, hogy a felperes a tanúvallomások szerint „bandagazdákat” bízott meg „kubikus munkák” elvégzésével, azokat órabérben fizette, telefonon közölte, hogy melyik napon szükséges több vagy kevesebb munka, a munkavégzési helyszíneken jelenlévő felperesi alkalmazottak mondták meg, milyen munkát kell végezni. Szintén a felperes alkalmazottai működtek közre a Bt-k által kibocsátott és előre aláírt számlák-, teljesítési igazolások megírásában. A felperes nem vizsgálta, hogy a társaságokat ténylegesen kinek kellene képviselni vagy, hogy az elvégzett munka tekintetében szükséges személyi feltételekkel rendelkeznek-e, jogosultak egyáltalán vagy sem a számlakibocsátására. A felperes nem tett meg minden ésszerű elvárható intézkedést annak érdekében, hogy az általa megkötött ügylet ne vezessen adókiátszásra. Az elsőfokú bíróság kitért az Európai Unió Bíróságának áfa ügyekben kialakult ítélkezési gyakorlatára.

A jogerős ítélet szerint a felperes keresetében vitatta az adóhatóság „egyéb megállapításait” is, azonban ebben a körben konkrét előadást nem tett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte, elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasításával, másodlagosan a felperes keresetési kérelmének helyt adó ítélet meghozatalával. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a feltárt és rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytelen, okszerűtlen és iratellenes következtetésekre jutott és ezzel megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Továbbra is fenntartotta a keresetlevélben és az előkészítő iratokban előadott jogi álláspontját. Ismételten hivatkozott az ellenőrzési jegyzőkönyv kiadmányozásának jogszerűtlenségére, fel nem jogosított adóhivatali munkatárs eljárására, a tényállás tisztázatlanságára, arra, hogy a fellelhető bizonyítékokat pusztán az alvállalkozói fegyelmezetlenségek miatt nem fogadták el. Álláspontja szerint az ítéleti anyagi-jogi álláspontja az Európai Unión belüli joggyakorlat mellett tarthatatlan.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, vagy

csatlakozó felülvizsgálati keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül [Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.].

A Pp. 272.§ (2) bekezdése következtében a felülvizsgálati kérelemben nemcsak hivatkozni kell a jogerős ítélet jogszabálysértésére, hanem azt is elő kell adni, hogy az miért és mennyiben sérti ezen rendelkezést. A felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206.§ (1) bekezdését jelölte meg, mely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A felperes felülvizsgálati kérelmének indokaként a jogerős ítélettel elbírált kereset indokait ismételte meg, kiemelve, kéri a közigazgatási eljárásban előterjesztett fellebbezés és a keresetlevél indokainak figyelembevételét is. A Kúria előtti eljárásában azonban már nincs lehetőség az alperesi, illetve elsőfokú hatósági határozattal, és az ezt megelőző ellenőrzéssel összefüggésben előadott jogszabálysértések vizsgálatára. Ezek következtében az alperesi határozatot vitató kereseti indokok megismétlése nyomán nem állapítható meg a Pp. 206.§ (1) bekezdésének sérelme, a Kúria közvetlenül kizárólag a jogerős ítélet Pp. 206.§ (1) bekezdésének megfelelőségét vizsgálja (Kúria Kfv.I.35.095/2012/7. és Kfv.I.35.458/2012/7. szám).

Ennek során megállapította, hogy a jogerős ítélet - figyelemmel az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúk vallomásaira is - a tényállást részletesen feltárta, kitért a keresetlevélben előadott valamennyi indokra, az alkalmazott jogszabályok megjelölésén túl tekintettel volt az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatára is. Eljárása megfelelt a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak.

A felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés nem volt megállapítható, ezért a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2014. szeptember 25.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**

dr. Oláh

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő